

ѣмцы (газды, ятаци) на разбойничьскы и злодѣски турскы четы. *Гл.* 182. (*син.* атакъ).

Крадливъ *пр.* воръ: Свадлива майка, крадливи дѣтца. *Ч.* 220. Крадливому да трошѣтъ коѣвна. *Гл.* 263.

Крадлио *с. м.* воръ; жуликъ, воринка: Кога-то някой крадлю ся примѣква къмъ кашата-та ми, куче-то лае. *Л. Д.* 1875 *р.* 157.

Крадома *нар.* украдкою: Тя порони нѣколко съззи крадома въ виното (*ein paar diebische Thränen*). *Рш.* 78.

Крадѣ (*Макед. Крадамъ*) *м. дл.* 1) краду, вору; обкрадваю; украду, свору; обокраду: Който ся наслаждава съ добрины на тоя свѣтъ на е неблагодаренъ, той краде Бога. *П.* 14. Татко ми крадѣтъ руди яганца. *М.* 646. Палец-отъ велить: айде да крадиме! *М.* 672.

2) похищаю: Де сѣ чуло и видело На сонъ мома да сѣ кради Мегу майка, мегу татко. *М.* 311. Кемпелъ говори че хондите въ Орисса и до днесъ още крадатъ своите невѣсти. Въ Сърби до скоро, а въ Македония, въ България и въ Албания и до днесъ още происхождатъ подобни сцени. *З.* 311. **Крадене, Крадѣне** *с. с.* воровство, кража; похищеніе. **Крадене на дѣте-то** похищеніе ребенка (*народный обычай*): Напиванье, кога сторн дѣте година, кое казвать и крадене на дѣте, защо-то тогава, т. е. кѣту нещѣлни дѣте година, сродници го крадѣтъ отъ майка му и го съкривятъ въ други домъ, и кату прѣдложѣтъ упрѣды му рало, кола и волове, направены отъ дърво, свирка и кривакъ, ножъ и ножицы, книги и разны други съчева на художества, глѣдѣтъ на кое отъ тѣхъ ще ся най напредъ устрѣми и посегни, и тѣкувать, чи то ще бѣди негова бѣдущна наклонность занятія. *Пк.* 2.

Краенъ, Крайна, Крайно *пр.* крайній: Неди ѿ хатаръ остало, Та зела бели медници, Та ѿ на вода отишла, На горно крайно кладенце. *М.* 160.

Краж(д)ба *с. ж.* воровство: Кражбите, газенията на законътъ, злокачественните банкротства. *З.* 250. А бе чловѣче, безчестно нѣчто с, кога чловѣкъ иска да печали съ кражба, съ лъжѣ и др. т. *Пб. р.* 173. Тѣхны-ты рѣцѣ сѣ наклонны на краждбы и всякаквы лошевины. *Л. Д.* 1869 *р.* 166.

Край *с. м., мн. ч.* **Крайове, Крайща, ум. Крайчецъ** *с. м.* 1) край; конецъ (*о мѣстѣ*): Тойзи вратникъ ѣ закаченъ отъ тры стѣлна, кои сѣ забити въ земѣ, дѣ ся крагло зближавѣтъ краюве плѣта. *Пк.* 34. Или тя умѣеше да сирне крайовете (*спрятать концы въ воду*) или азъ не бѣхъ още опитна. *З.* 20. **Дебѣлия(тъ) Край** (*подразумѣвается на тояга-та*) *въ угрозы*: Върви си за да не обърна дибелій край. *Зк.* 127. **На край, на краятъ, на крайчеца:** на краю, на